

Dokumenttype	NOU 1990:30	Dokumentdato	1990-09-15
Tittel	Straffereaksjoner i tilknytning til doping		
Utvalgsnavn	Straffelovrådet		
Utvalgsleder	Bjerke, Hans Kristian		
Utgiver	Justis- og politidepartementet		
Vedlegg	5 trykte vedlegg		
Kapittel	2 - Hovedinnholdet i utredningen		

Doping er uønsket av flere grunner. For det første skaper doping ulike konkurransevilkår innen idretten. For det andre medfører doping risiko for helseskade. For det tredje skaper doping et behov for kjøp av dopingmidler. Dette medfører i sin tur at det bygges opp illegale markeder, og at kriminalitet lett kan bli en finansieringskilde. Den førstnevnte av disse skadevirkninger må idretten selv gjennom sine bestemmelser forebygge og reagere overfor. Faren for helseskade og kriminalitet er det et samfunnsansvar å bekjempe. Også idrettsorganisasjonene har for øvrig som ett av sine formål å arbeide for folkehelsen.

Straffelovrådet ser det som viktig at det tas hensyn til ressursituasjonen i politi og domstoler. Handlinger i tilknytning til doping bør ikke kriminaliseres i større utstrekning enn man kan forvente at straffebestemmelsene kan håndheves. I denne sammenheng påpekes at den preventive effekt er langt større av en høy oppdagelsesrisiko enn av en omfattende kriminalisering.

Ressursene bør derfor konsentreres om de stoffer der faren for helseskade er størst, og om de handlinger som er mest straffverdige.

De fleste dopingmidler klassifiseres etter gjeldende rett som legemidler; noen også som narkotika. For dopingmidler som er legemidler, men ikke narkotika, er tilvirkning, innførsel/utførsel og salg straffbart etter gjeldende rett, men ikke erverv, besittelse og bruk. For dopingmidler som er narkotika setter loven i tillegg straff for erverv, besittelse og bruk. Ved narkotika er dessuten strafferammene strengere enn ved ordinære legemidler. Befatning med dopingmidler som verken er legemidler eller narkotika er ikke straffbar.

Etter Straffelovrådets oppfatning vil sondringen mellom preparater som ikke er legemidler, ordinære legemidler og legemidler som er narkotika, også gi en hensiktsmessig inndeling av dopingmidlene. Ved å plassere dopingmidlene i de ulike grupper kan man både styre hvilke handlinger som skal være straffbare og strafferammene. På grunn av den nære sammenheng det må være mellom den rettslige bedømmelse av legemidler generelt og av dopingmidler, bør man dessuten vise tilbakeholdenhet med å gi særregler som kun omfatter dopingmidler.

Straffelovrådet antar at man bør klassifisere som narkotika de stoffer som gir størst fare for helseskade. Disse midler omsettes dessuten til dels gjennom de samme kanaler som narkotika. Straffelovrådet foreslår (kap 8.2.1) å endre narkotikaforskriften slik at man får utvilsom hjemmel for slik klassifikasjon.

Straffelovrådet mener det bør overlates til helsemyndighetene å avgjøre hvilke midler som skal føres på narkotikalistene. Rådet anbefaler imidlertid at dette gjøres med anabole steroider og syntetiske androgener.

Straffelovrådet foreslår dessuten å endre legemiddelloven § 2 slik at det ikke oppstilles begrensninger for hvilke stoffer som kan klassifiseres som legemidler.